

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 2,25 Zł. w agenturach miejscowych miesięcznie 2,30 Zł. przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,51 Zł., wprost na pocztę lub u listowego kwartalnie 7,33 Zł. miesięcznie 2,61 Zł. dla W. M. Gdańska 2,50 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 3,95 Zł. do Gdańska 4,45 Guld. Gd., do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 fr.) do Anglii 5 shill., do Stan. Zjedn. 80 cent. W razie nieprzewidywanych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobkowych, Danziger Privat-Aktienbank, Gdańsk i Grudziądz, Bank Polski Grudziądz. Konto czek. v: Gdańsk nr. 2980 Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 20198. Miejsce płatności i wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-tamowej 12 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 tam przed tekstem 90 gr. wśród tekstu 50 gr., za tekstem 40 groszy dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 8-tam w dziale ogłoszeniowym 0,12 Guld. Gd., wiersz m/m 3-tam przed tekstem 0,90 Guld. Gd., wśród tekstu 0,50 Guld. Gd., za tekstem 0,40 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 procent nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

• • • Kłopotów nadesłanych nie zwraca się. • • •

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południe.

Redakcja i Administracja
Groblewa 27/29

Grudziądz, piątek, dnia 27-go listopada 1925.

Telefon nr. 50, 51 i 66.

Mowa premiera Skrzyńskiego w Sejmie

Rząd z bezwzględną konsekwencją przeprowadzi sanację.

Warszawa, 25. XI. (PAT). Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu prezes Rady Ministrów p. Aleksander Skrzyński wygłosił następujące expose:

WSPÓLPRACA RZĄDU Z SEJMEM.

Mam zaszczyt stanąć przed wysokim Sejmem z rządem, którego budowa jest programem. Rząd obecny jest wyrazem wielkiej potrzeby, w której się kraj znajduje, głębokiej troski o jutro, niezłomnej woli do pracy i co najważniejsza — gotowości brania odpowiedzialności. Wyście ten rząd — panowie — wydali ze siebie, sygnując mężów zaufania stronnictw, aby w nim zasiedli. Te zaś stronnictwa, które czynnie z koalicją się nie związały, jej doniosłość i ważność rozumieją, rezerwując swoją współpracę do czasu, kiedy program tego rządu uznaje i po jego poczynaniach go osądzą. Tej życzliwej neutralności nie można nie ocenić dość wysoko i nie zapisać w aktywach psychicznych Sejmu, które na tworzenie koalicji się złożyły i na tę atmosferę, w której nowemu rządowi przyjdzie działać.

SPOTĘGOWANIE WYDAJNOŚCI PRACY CIAŁ USTAWODAWCZYCH I WYKONAWCZYCH.

Powiedziałem, że budowa rządu jest programem, jest programem współpracy ścisłej rządu z Sejmem, jest programem spotęgowania wydajności pracy ciał ustawodawczych z jednej strony i gruntownego opracowania środków zaradczych i sprężystego wykonywania administracji po stronie ciał wykonawczych, — objaw który niewątpliwie musiał nastąpić, jako logiczne następstwo ustalenia się stosunków większego zaufania, niż kiedykolwiek istniały między Sejmem a rządem, jako rządem przeważnie parlamentarnym.

Budowa rządu jest programem, który na naczelnym punkcie mówi: interesy i troski stronnictw pójdą na drugi plan wobec nagłych potrzeb chwili i ustąpią miejsca pracy państwowej, szukającej dróg i środków dla rozwiązania trudności i niebezpieczeństw, które zagrażają wspólnie wszystkim stronnictwom i wszystkim warstwom, zmuszając wszystkie stronnictwa do uzgodnienia jednolitej koncepcji z jej sprężystymi i konsekwentnymi zarządzeniami, jakich wymaga powaga chwili, świadomość stronnictw i wola Sejmu. Jeżeli program rządu leży w budowie, to nie może on szczegółowo i obszernie znajdować się w swoim przemówieniu dzisiejszym.

Programem bowiem nie nazywam obietnic, nie rozumian jako słów, przeznaczonych do uspienia czujności, czy wzbudzenia nieokreślonych nadziei, ale czynny, które po stronie rządu będą się objawiały w jasnym sformułowaniu środków zaradczych, szczegółowo opracowanych, gruntownie obmyślanych i uczciwie uzgodnionych. Na nie w czwartym dniu istnienia rządu — za wcześniej. Mojem zadaniem dzisiaj zgodnie z wolą tego rządu, który mam zaszczyt przedstawiać, jest powiedzieć, jak w świadomości rządu przedstawia się sytuacja kraju w chwili objęcia urzędowania, jak rząd odnosi się do poważnych problemów chwili, jakie linie wytyczne sobie wyznaczył jak rozumie kierunek, w którym pójdą jego wysiłki, w jakich ramach nieprzekraczalnych będą się one obracać i jakie są cele, do których będzie zmierzać.

ŚRODKI ZARADCZE.

Świadomością rządu jest, iż przesilenie gospodarcze we wszystkich swoich objawach wymaga natychmiastowych wszechstronnych zarządzeń. Produkcja zarówno rolnicza, jak i przemysłowa ciężko doświadczona drożyzną, jeśli nie brakiem kredytów, wywołuje jako wtórny i nader bolesny objaw wymagające się bezrobocie, któremu rząd zamierza poświęcić szczególną i baczną uwagę i znaleźć środki na wydajną w miarę możliwości pomoc.

Kryzys gospodarczy osłabia podatnika, który nie jest i nie powinien być jedynie środkiem, ale celem troski i zapobiegliwości rządu.

Drożyzna kapitału podnosi koszty produkcji, a w stosunku do zagranicy utrudnia konkurencję, zagrażając bilansowi handlowemu, którego ideałem nie jest jedynie, iżby był zrównoważony, co nawiasem mówiąc, jest obecnie jednym z pomysłnych punktów naszej go-

spodarki państwowej, ale winien jeszcze wyrazić się w wielkości naturalnie wzrastających cyfr eksportu.

Nie pragnę rozwodzić się dłużej nad temi zjawiskami, znameni zarówno panom, jak i całemu krajowi i zagranicy, ale zarazem nie mógłbym pominąć tych zjawisk milczeniem w obawie, iżby ci, te szerokie warstwy, cierpiące w tym stanie rzeczy, nie mogły przypuszczać, iż rząd, obejmując urzędowanie, nie jest głęboko przejęty, nie uświadamia sobie konieczności zaradzenia temu złu, o jakim mówię.

TRZEBA UTRZYMAĆ WALUTĘ.

Przechodzimy do władzy po rządzie, który przez niezłomną i żelazną konsekwencję i energię swego premiera i ministra skarbu p. Władysława Grabskiego dokonał wielkiego dzieła, wprowadzając pełnowartościową walutę, zatrzymując powódź inflacji, która zagrażała życiu ekonomicznemu i finansowemu państwa i dał złotego. Złoty został ustalony olbrzymimi ofiarami i wysiłkami życia gospodarczego Polski i dziś stoimy wobec aktywu stałej waluty i wobec wycieńczenia organizmu, które jest logicznym i koniecznym następstwem jego wysiłków.

W tej chwili, wobec tej świadomości i wobec tej spuścizny — jakim może być stanowisko rządu?

W pierwszym rzędzie utrzymać to, co z dawnej pracy i dawnych wysiłków pozostało dobrego i dla życia ekonomicznego i finansowego państwa niezbędnego — walutę. Rząd musi stanąć na stanowisku utrzymania złotego w jego pełnej wartości i użycie wszystkich środków, aby z tej z trudem zdobytej i ustalonej placówki nie zejść do inflacji.

Objawy inflacji mogą być różnorodne. Chcąc się zastrzec przed inflacją, nie wystarczy stwierdzić, że się nie będzie drukowało pieniędzy bez pokrycia.

ZAPROWADZENIE OSZCZĘDNOŚCI.

Trzeba się ponadto strzec ujemnego bilansu handlowego, jak również budżetu deficytowego. Budżet musi być realny. Zwyczajne dochody muszą pokrywać wydatki, to jest punktem kardynalnym, w którym musi się ześrodkować cała troska rządu, cały wysiłek Sejmu i rządu. Niezrównoważony rzeczywiście budżet jest drogą do inflacji.

Chęć uniknięcia inflacji jest identyczna z wolą zaprowadzenia oszczędności. Wymogi najprostszej logiki, mus koniecznie życiowej nie pozostawia na tym punkcie najmniejszej wątpliwości i nie pozwala na najsłabszy dwuznacznik.

Jest wprawdzie źródło, o którym można by myśleć w związku z niedoborem — t. j. kredyt. Ale kredyt prawdziwy, kredyt wydajny, kredyt, któryby był zdolny ożywić gospodarstwo żyłe kraju i obniżyć drożyznę kapitału, jest tylko wówczas naprawdę możliwy, nadzieja na jego uzyskanie realna, jeśli kraj własnym wysiłkiem, właśnie wola oszczędności stworzy warunki nie zbędne dla uzyskania kredytu w rzeczywistej równowadze budżetu.

Rząd wychodzi z założenia, iż w tym kierunku muszą być uczynione wszelkie wysiłki i musi być i to w najbliższym czasie urzeczywistniona pozytywna i konkretna realizacja i w tym przekonaniu i w świadomości tej konieczności, świadom ścisłego związku, jaki istnieje między postulatami zdrowego i zrównoważonego budżetu, a możliwościami kredytowymi i ulgą dla życia ogospodarczego — rząd stanie w najbliższej przyszłości przed Sejmem, zzywając całą siłownością, iżby wszelkie środki, które umożliwią osiągnięcie tego celu, były uchwalone przez Sejm w drodze przyspieszonej i w formie, która najlepiej odpowiada przedstawieniom rządowym i możliwościom w Sejmie.

W najbliższej przyszłości p. minister skarbu przedstawi wysokiemu Sejmowi propozycję, wynikającą z tego toku myśli i zawierającą środki realizacji, a pełne, natychmiastowe i zupełne uzgodnienie środków odnośnych będzie probierzem tej współpracy i tego zaufania Sejmu dla rządu, od którego, w zrozumieniu naszym — zależeć będzie możliwość opanowania przez rząd poważnych problemów chwili obecnej.

PLAN MINISTRA SKARBU.

Mówiąc o oszczędnościach wogóle, nie chcę uprzedzać planu wszechstronnie wypracowanego, gruntownie obmyślanego, który będzie przedmiotem przedstawienia p. ministra skarbu, chcę tylko zaznaczyć, że ogólne zasady oszczędności powinny uwzględniać i w praktyce tezę, iż w miarę możliwości zwyczajne dochody powinny iść na zwyczajne wydatki, nie zaś na inwestycje. W związku z poruszoną tu zasadniczą tezą oszczędności rząd poświęci żywą i baczną uwagę pracy samorządowej. Mówiąc o konieczności redukcji budżetu, chcę zaznaczyć, iż rząd będzie się kierował zasadą równowagi i nie zamierza proponować żadnych specjalnych ograniczeń budżetu wojskowego i że w tym dziale oszczędności nie mogą w niczem podważyć siły obronnej państwa.

W sprawie ustawy, wniesionych do Sejmu, rząd podtrzyma ustawę o upoważnieniu rządu do zaciągania pożyczek państwowych oraz o biletach skarbowych, ustawę, która znajduje się w trzecim czytaniu. Odnośnie do ustawy o środkach ograniczenia wydatków państwowych i innych związków prawnopublicznych, jakoteż ustawy o środkach dotychczasowych, zmierzających do poprawy produkcji krajowej i poprawy bilansu płatniczego, rząd rezerwuje sobie wolną rękę w zajęciu wobec nich stanowiska.

REFORMA ROLNA.

W sprawie ustawy odnośnie do realizacji reformy rolnej, rząd wychodzi z założenia, że konieczność jej uznana została przez wszystkie stronnictwa i jako taka uważana być musi za sprawę niesporną. Rząd zdaje sobie sprawę z trudności unormowania jej ze względu na różnicę zdań co do poszczególnych, w skład wchodzących zagadnień i rozumie, że wskutek tego projekt ustawy o wykonaniu reformy rolnej, nad którą głosowanie znajduje się właśnie w toku prac wysokiego Sejmu, może nieodpowiadać zwłaszcza w tym, czy innym kierunku zapatrywaniom poszczególnych grup. Rząd widzi realne rozwiązanie tej sprawy w jaknajruchliwszym załatwieniu ustawy, aby wreszcie kwestja reformy rolnej mogła przejść z dziedziny dyskusji na teren realnego jej wykonania w r. 1926.

SANACJA STOSUNKÓW GOSPODARCZYCH W ROLNICTWIE.

W dziedzinie poparcia rozwoju produkcji rolniczej rząd będzie dalej kierować się zasadą wolności handlu, artykułami rolniczymi i jest zdania, że pożądanym będzie unormowanie w drodze ustawy kwalifikowanego eksportu w celu ułatwienia zbytu produkcji rolniczej zagranicą i powiększenia opłacalności eksportu.

W przystosowaniu jednak tej zasady musi być również brany pod uwagę interes konsumenta, łączący się ściśle z rozwojem produkcji w innych dziedzinach życia gospodarczego. Rozumiejąc, że prawdziwa sanacja stosunków gospodarczych w dziedzinie rolnictwa może być tylko dokonana przy pomocy długoterminowego kredytu rolniczego, rząd będzie dążył do tego celu i za najpilniejszą potrzebę w tym zakresie, uważa konwersję zobowiązań krótkoterminowych.

WZMOCNIENIE I OŻYWIENIE PRODUKCJI.

W dziedzinie produkcji przemysłowej rząd będzie się starał wytworzyć warunki, umożliwiające uzyskanie kredytu przez przywrócenie ogólnego zaufania, a następnie dążyć do wzmocnienia i ożywienia produkcji w handlu w naturalnych łozyskach. To ożywienie ogólnego tetnia życia gospodarczego rząd zamierza osiągnąć przez zmniejszenie kosztów produkcji zapomocą podniesienia wydajności pracy oraz lepszego jej rozplanowania, jak również przez udostępnianie i potaniecie kredytu za pomocą odpowiedzialnej wewnętrznej akcji kredytowej oraz przez stworzenie warunków dla wstępu kapitałów zagranicznych do przedsiębiorstw polskich, posiadających możliwość rozwoju, a cierpiących na brak środków obrotowych.

Jednocześnie zdając sobie sprawę z olbrzymich doniosłości wzmocnienia pojemności rynku wewnętrznego, rząd będzie się starał zapomocą odpowiedniej polityki

gospodarczo-finansowej podnieść zdolność nabywczą konsumenta krajowego.

POLITYKA HANDLU POLSKI.

W polityce handlowej Polska w ciągu pierwszych lat szła po linii prawa wolności handlu. Odpowiadało to duchowi liberalnemu, który przebiegał ze wszystkich poczynań ustawodawczych budzącej się Polski. A jednak twarde mus życia ze swoją nieubłagana logiką, jakoteż praktyki reglamentacyjne w innych krajach wskazywały, iż i dla liberalnej polityki handlowej jest granica, której przekroczyć nie można i tę granicę narzucają siła konieczności, wynikające ze świadomej polityki walutowej i bilansu płatniczego.

Wszystkie państwa europejskie z wyjątkiem Anglii stoją wobec ciężkiego problemu walutowego i z nim związanego problemu kredytowego. Bez rozwiązania tego problemu w szerokiej płaszczyźnie, w rozumieniu związków, jakie istnieją pomiędzy wszystkimi państwami w dziedzinie finansów, nie można będzie rozwiązać problemu produkcji i problemu wymiany dóbr pod innym kątem widzenia, jak bilansu handlowego odnośnego państwa.

Ale naczelny postulat życia ogólnego, zbiorowego każe przypuszczać, iż w niedalekiej przyszłości sprawa kredytu i interes podtrzymania swej waluty zasilanie organizmów gospodarczych, danie możności wydajniejszej pracy i zapobieganie bezrobociu będzie musiało być rozwiązane w należytem rozumieniu tego problemu, jako problemu ogólno-światowego, jako zakończenia okresu powojennego, jako złagodzenia jednego z najboleśniejszych następstw wojny, które polega na tem, iż liczne warsztaty gospodarcze i rzesze pracujące są pozbawione możliwości pracy i produkcji, podczas gdy kapitał cały kongestjonuje inne punkty świata bezużytecznie.

NASZA POLITYKA ZAGRANICZNA.

W dziedzinie polityki zagranicznej identyczność naszych interesów z naszą sojuszniczką Francją, wzajemne zrozumienie naszych wielkich wspólnych i żywotnych interesów nigdy nie było zupełniejsze, lepsze, jaśniejsze niż teraz, kiedy się zacieśniło i wzmocniło w dyskusjach pokojowych, wykończonych w układach w Locarno.

Sojusz nasz z Rumunją jest i pozostanie jednym z elementów naszej polityki pokojowej.

W stosunku do państw bałtyckich Polska odnosi się zawsze z całą życzliwością i pieczołowitością, z jaką pragnie widzieć rozwój tych państw, których niepodległość leży jej na sercu.

Wtedy roku zeszłego miałem zaszczyt mówić z tego miejsca, zapowiedziałem, że w niedalekiej przyszłości konkordat ze Stolicą Apostolską będzie zawarty. Dziś konkordat ma moc ustawy. Zapowiedziałem, iż stosunki nasze z Czechosłowacją doznają uregulowania przez uzgodnienie szeregu umów i zatwierdzenie spraw oddawna wiszących. Dzieła dokonano.

Ostatnie umowy i traktaty, ratyfikowane przez nas, zostaną ratyfikowane w Pradze w niedalekiej przyszłości. Stosunki wzajemne ukształtowały się w atmosferze zaufania i doznały wzajemnego zacieśnienia i wzmocnienia, czego przykładem są obrady w Locarno, gdzie stanowiska nasze p. Benesa i moje były identyczne.

Zapowiedziałem rok temu, że dołożę wszelkich starań, iżby w stosunku do Rosji nastąpiło odprężenie i sąsiedztwo nasze z Rosją było nacechowane dążeniem do formalnego współżycia. Bytowski komisarz ludowego p. Cziczera w Warszawie była realizacją pozytywną na pierwszym etapie po tej zasadniczej drodze.

W stosunku do naszego drugiego sąsiada — Niemiec zaistniał akt polityczny o ogromnym, międzynarodowym znaczeniu — Locarno. Nie wątpię, że odpowiednio do wewnętrznej treści zawartych tam umów, jako całości stosunek nasz do Niemiec będzie się mógł kształtować w nowy dla obu sąsiadów sposób, zapewniający korzyści.

W tym duchu rozpoczęliśmy na nowo pertraktacje handlowe z rządem Rzeszy i pragniemy, aby postępowali one w szybkim tempie przy obustronnej woli zakończenia jak najrychlejszego dzisiejszego stanu rzeczy. Zapowiedziałem jeszcze rok temu, iż przez Niemen będziemy mówić i dzieje się to wprawdzie nie z brzegu na brzeg, ale za to w różnych pięknych miejscowościach świata. Te rozmowy wykazują naszą dobrą wolę. Że się przeciągają, nie należy się dziwić. Dobra wola musi być zawsze wspierana cierpliwością. Długie negocjacje nieraz stoją w odwrotnym stosunku do wielkości negocjowanego problemu.

POLITYKA POKOJU.

Zakres mego przemówienia dzisiejszego nie pozwala mi na obszerniejsze rozważania nad polityką zagraniczną. Zresztą ta polityka nasza, polityka, uznana przez Wysoki Sejm, polityka, która prowadzi od protokołu genewskiego do Locarno — jest Wysokiemu Sejmowi znana, a co ważniejsze — jest znana i zrozumiana przez cały świat. Robimy politykę pokoju, ale pokój ten nie znaczy jedynie i wyłącznie, iż się nie chce wojny, ale to oznacza, że się chce umocnić pokój przez wprowadzanie w życie i umocnienie w stosunkach międzynarodowych pierwiastka nieznanego przed wielką wojną — pierwiastka sprawiedliwości międzynarodowej.

Powróćmy obszernie do tego przedmiotu wówczas, gdy w niedalekiej przyszłości będę miał zaszczyt przedstawić do ratyfikacji Wysokiemu Sejmowi traktat arbitrażowy i umowy, parafowane w Locarno, a które w najbliższych dniach podpiszę w Londynie. Jestem rad, że w ciągu mego tam pobytu będę mógł szczerze i obszernie mówić o problemach europejskich z wielkim mężem stanu, jakim jest p. Chamberlain, którego jasne, stanowcze i niezmiennie stanowisko w sprawach nas obchodzących uzasadnia wiarę, że wysiłki pokojowe Anglii na kontynencie z wysiłkami pokojowymi naszymi będą nadal razem biegnąć po tej samej linii w pełnej harmonii i w atmosferze wzrastającego zaufania.

Nowi ministrowie.

1. Dr. Aelksander Skrzyński, prezydent ministrów i minister Spraw Zagranicznych.
2. Dr. Stefan Piechocki, minister sprawiedliwości.
3. Jerzy Zdziechowski, minister skarbu.
4. Stanisław Osiecki, minister handlu i przemysłu.
5. Dr. Władysław Klernik, minister rolnictwa.
6. Inż. Adam Chądzyński, minister kolei.
7. Prof. Stanisław Grabski, minister oświaty.
8. Inż. Jędrzej Moraczewski, minister robót publicznych.
9. Bronisław Ziemięcki, minister pracy i opieki społecznej.
10. Gen. dyw. Stefan Majewski, kierownik ministerstwa spraw wojskowych.
11. Władysław Raczkiewicz, minister spraw wewnętrznych.

LIBERALIZM WOBEC WSZYSTKICH OBYWATELI PAŃSTWA POLSKIEGO.

Rząd, którego mam zaszczyt być premierem — jak z samej budowy wynika — jest rządem zgody, rządem złagodzenia konfliktów, umniejszenia tarć, to też bardzo, niż każdy inny przedstawia gwarancje, wpływające z samej wewnętrznej jego logiki, iż także w stosunku do wszystkich problemów wewnętrznych będzie się kierował szerokim, na rozumie stanu opartym liberalizmem w stosunku do wszystkich obywateli państwa polskiego, także i innych narodowości, czego wymaga najliberalniejsza ze wszystkich Konstytucji — Konstytucja nasza.

Rad jestem, że przychodzę po rządzie, za którego zaistniał fakt złożenia deklaracji przez prezydium koła żydowskiego memu poprzednikowi, która zwiastowała pomyślny zwrot w stosunkach poprzednio istniejących w dziedzinie polityki. Tak samo, jak i w dziedzinie nauki, wysiłki te same należy robić podobnie po kilka razy i nic nie zdola powstrzymać rozwoju raz zbudowanej myśli, nie wątpię, iż ten duch, który ożywił rozmowy prezydium koła żydowskiego z premierem Grabskim, będzie nadal żywotnym i skutecznym.

O ZAUFANIE DO RZĄDU.

Rozpoczynając swe przemówienie, stwierdziłem, że budowa naszego rządu jest programem. Ale jest ona jeszcze czemś więcej, jest także czynem, jest pierwszym czynem, za którą pójdą inne, jest aktywnym zgodą. Kraj powinien być zrozumieć i w tem rozumieniu czerpać swe zaufanie, które jest niezbędnym podłożem wszelkiej roboty sanacyjnej i wszelkich zabiegów kredytowych.

Akt stworzenia tego rządu jest wyrazem wielkiego obecnego poczucia odpowiedzialności stronnictw, które współdziałają w rządzie koalicyjnym, w którym musi zredukować na korzyść racji stanu państwa swoje

wszystkie partyjne hasła. Nie chcę być źle zrozumianym i wyjaśnić muszę, że nie rozumiem przez to i nikt w rządzie tym tak nie rozumie i nikt w sejmie przypuszczać nie może, iż pod tem słowem „poświęcenie“ rozumiem abdykację przez pewne stronnictwa z pewnego stanu posiadania np. abdykację ze zdobyczy socjalnych w chwili, gdy reprezentanci klasy robotniczej są w rządzie, oczywiście przypuszczenie nawet takie byłoby niemożliwe.

Ale ja nie lubię niejasności i dlatego wolę jasno to powiedzieć, iżby nawet przypuszczenie możliwości oddalić. Sama budowa tego rządu koalicyjnego przedstawia ogromne walory, o których wspominałem ale zarazem zawiera pewne pierwiastki, któreby opinia mogła osądzić sceptycznie, mogłaby mniemać, iż wielką różnorodność stronnictw, zasiadających w rządzie zneutralizuje się wzajemnie, odbierze zdolność działania, stworzy stan marazmu, zasłaniającego tylko na czas jakiś stan obecny.

Otóż tak nie jest.

Rząd powstał z wielkiego wysiłku duchowego, z wielkiego państwowego sursum corda, poczucia stronnictw, i ten rząd chce i będzie rządził.

Rządzić, to znaczy nie paktować, ale sterować, nie poddawać się kunktatorstwu, ale działać, to znaczy z całym naciskiem i z całą energią i wytrwałością pilnować, przestrzegać i podnosić skrupulatność, rzetelność moralną i nieskazitelność administracji.

Rządzić, to jest brać odpowiedzialność.

Jeśli kraj, patrząc na ten wysiłek twórczy rządu i na zapowiedzi, które w sobie zawiera, przypuszczałby, iż po jego stworzeniu wszelkie zło jest oddalone, — myliłby się. Jeżeli zaufa i rozumie, iż ten rząd z całym wysiłkiem, z całą bezwzględnością i z całą konsekwencją będzie prowadził krok za krokiem kraj po żmudnej i ciężkiej drodze powolnie a pewnie do lepszego jutra — to zaufanie będzie słuszne kraj będzie w prawdzie

Wczorajsze posiedzenie Sejmu.

Dyskusja nad exposé premiera.

Bezczelne zachowanie się posłów Niezależnej partji chłopskiej i komunistów.

Warszawa, 25. 11. (PAT.) Posiedzenie otworzył p. marszałek Rataj o godz. 3.15 po południu. W chwili, gdy p. marszałek Rataj odczytał pismo p. prezesa Rady Ministrów, donoszące o zmianie rządu, na salę wszedł premier i członkowie nowego rządu. W tym samym momencie z ław niezależnej partji chłopskiej zaczęły padać różne okrzyki. Do tej wrzawy przyłączyli się także komuniści. Podczas tego hałasu p. marszałek

przywołał do porządku pp. Wojewódzkiego, Ballina i Fiederkiewicza z N. P. Ch.

W dalszym ciągu p. marszałek doniósł Izbie o nadejściu pisma pos. Królikiewicza, zawiadamiającego o zrzeczeniu się mandatu poselskiego. Poza tem p. marszałek zawiadomił, że z powodu wejścia do rządu dwóch wicemarszałków pp. Osieckiego i Moraczewskiego i rezygnacji ich z ich godności, wybór nowych wicemarszałków odbędzie się na następnym posiedzeniu przed porządkiem dziennym.

Z kolei p. marszałek udzielił głosu p. prezesom,

Rady Ministrów i min. spraw zagr. Skrzyńskiemu. W chwili ukazania się p. premjera na trybunę, na ławach N. P. Ch. i komunistów powstała gwałtowna wrzawa i rozległy się okrzyki m. i.: Precz z rządem obszarników, precz ze Stanisławem Grabskim etc. Marszałek przywołał do porządku pp. Bonna (N. P. Ch.) i Paszczuka (kom.). P. prezes Rady Ministrów wygłosił następujące przemówienie:

Po przemówieniu premjera (które podajemy na innym miejscu — Red.) rozległy się burzliwe oklaski na wszystkich ławach stronnictw, wchodzących w skład koalicji rządowej.

Przyjęcie ustawy o upoważnieniu rządu do zaciągnięcia pożyczki.

Przystąpiono do trzeciego czytania ustawy o upoważnieniu rządu do zaciągania pożyczek państwowych. W rezultacie głosowania przyjęto poprawkę posła Wierzbickiego (ZLN), według której minister skarbu przedłoży projekt ustawy, dotyczącej warunków pożyczki, sposobów jej zużycia, sposobów kontroli państwowej nad użyciem kredytów z jej pożyczki.

Wniosek o przywrócenie artykułu 6 ustawy o pomocy dla banków, przyjęto z tem, że na cel ten przeznaczona jest suma 65 milionów zł, a nie 100 milionów. Inne poprawki zostały wycofane, a ustawę przyjęto w trzecim czytaniu.

Nadto uchwalono rezolucję komisji, dotyczącą państwowego funduszu gospodarczego z tem, że statut tego funduszu winien uwzględnić: 1. współdziałanie sfer gospodarczych w zarządzie funduszu, 2. interesy gospodarcze rolnictwa, w szczególności kredyty rolnicze i rolniczo-inwestycyjne, 3. potrzeby obrotowe życia gospodarczego w drodze zasilania kredytem przemysłu, handlu i rzemiosł.

Stanowisko klubów wobec rządu Skrzyńskiego.

Przystąpiono z kolei do dyskusji nad expose rządu. Pos. Głabiński w imieniu ZLN., zabrawszy pierwszy głos, powtał z całym zadowoleniem powstanie rządu, opartego na porozumieniu stronnictw politycznych i wyraził zaufanie, że rząd ten potrafi sprostać wielkim zadaniom, których załatwienie domaga się dzisiejsza sytuacja kraju.

Pos. Barlicki (PPS) zaznaczył, że socjaliści weszli do obecnego gabinetu, aby ratować państwo i klasy pracujące od katastrofy, grożącej życiu gospodarczemu.

Pos. Putek w imieniu wyzwolenia zajął stanowisko opozycyjne w stosunku do obecnego rządu, który jego zdaniem jest drugim wydanym rządu Grabskiego i który chce rządzić wbrew warstwie włościańskiej. Wyzwolenie domaga się m. i. ustalenia zasady natychmiastowego przystąpienia do wykonania ustawy o reformie rolnej z warunkiem odrzucenia poprawki Senatu do art. 31 w sprawie spłaty odszkodowań właścicielom majątków sparcelowanych, powrotu marszałka Piłsudskiego do wojska, wycofania projektu o szkolnictwie powszechnym wniesionego przez obecnego ministra oświaty, oraz jaknajprędszego załatwienia ustawy o samorządach na gruncie porozumienia między stronnictwami.

Pos. Dubanowicz (Kat. Lud.), podniósłszy jako rzecz w zasadzie dodatnią powstanie w obecnej chwili rządu, opartego na koalicji pięciu stronnictw, uważa, że brak jeszcze ostatecznego ustalenia treści współdziałania tych stronnictw w całym szeregu dziedzin życia państwowego. Klub mówcy zachowa wolną rękę wobec rządu.

Pos. Bartel w imieniu klubu pracy oświadczył, że klub ten poprze wszelkie konstruktywne i celowe zarządzenia rządu, stosunek jednak klubu pracy do rządu jest krytyczny.

Pos. Dębski w imieniu Piasta uznaje za jedyne i szczęśliwe dla państwa oraz ratujący ustroj parlamentarny powstanie koalicji stronnictw sejmowych. Mówca wierzy, że rząd ma zrozumienie dla najważniejszych zagadnień chwili bieżącej i zapowiada, że klub Piasta darczy będzie obecny rząd zupełnym zaufaniem.

Ostatni dwaj mówcy pp. Wołoszyn (białoruska gromada) i Prystupa (komunista) ostro krytykował dotychczasowy rząd i widzą jedyne wyjście z sytuacji utworzenie rządu robotniczo-włościańskiego.

Przyjęcie szeregu ustaw. — O województwo wileńskie.

Na tem przerwano dyskusję nad expose premjera i przystąpiono do dalszych punktów porządku dziennego. Załatwiono bez dyskusji w drugim i trzecim czytaniu ustawę o zamianie, sprzedaży i darowiznie niektórych gruntów państwowych, poprawki Senatu do noweli do ustawy o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół powszechnych i poprawki senackie do ustawy o popieraniu polskiej żeglugi morskiej.

Dłuższą dyskusję wywołała sprawa, referowana przez p. Wierzyńskiego (ZLN) utworzenia województwa wileńskiego. P. Chomiński wniósł o odesłanie sprawy do komisji. Przeciwno tego rodzaju załatwieniu sprawy wypowiedział się pos. ks. Olszański (Chr. Dem.), zaprzeczając, jakoby ludność Wileńszczyzny pragnęła autonomii i stwierdzając, że życzeniem ludności Wileńszczyzny jest wcielenie tej ziemi do Polski bez zastrzeżeń i nadanie jej takiego ustroju, jak w całej Polsce. W głosowaniu ustawę w drugim czytaniu przyjęto.

— „Daily Mail“ donosi z Tangeru, że pokojowe rokowania z Abd-el-Krimem, prowadzone na froncie Laracha-Elksar zostały ostatecznie zerwane.

Z ostatniej chwili.

(Od własnego korespondenta „Głosu Pomorskiego“)

Wrażenie mowy premjera Skrzyńskiego.

Warszawa, 26. 11. (Tel. wł.) Cała prasa społeczna podkreśla z uznaniem wczorajsze wywody premjera. Nawet „Kurjer P ranny“ organ opozycyjnego „Wyzwolenia“ pisze w sposób następujący:

„Deklaracja wstępna, wprowadzająca n owy rząd, okazała nowy sposób politycznego ujęcia spraw. Brzmiała w nim większa werwa polityczna, do której Sejm u wszystkich premierów z wyjątkiem Paderewskiego nie był przyzwyczajony.“

Walka z groźnymi bandytami na Kresach Wschodnich.

Wilno 26. 11. (tel. wł.) Łunndy w powiecie Świeciańskim były wczoraj świadkiem walki z bandą Rysia, będącą postrachem ludności jeszcze z czasów rosyjskich, obecnie grasowała banda w Świeciańskim

i Dunilowskim. W czasie pościgów zabity został jeden z głównych hersztów Kolesów, będący równocześnie agitatorom Niezależnej Partji Chłopskiej.

Proces przeciw oficerom-piłsudeczykom.

Warszawa, 26. XI. (Tel. wł.) Pod przewodnictwem prezesa Sądu Wojskowego rozpocznie się dziś przed południem proces o znieważenie posła Strońskiego.

Oskarżonymi są: płk. Hoser, kapitan Kierkowski i por. Rusiński.

Zawieszenie w czynnościach dowódcy gen. Dąb-Biernackiego

Warszawa, 26. XI. (A.W.) Kierownik ministerstwa spraw wojskowych zawiesił w czynnościach dowódcę I Dywizji Leg. gen. Dąb-Biernackiego, dowódcę 1 p. Leg pułkownika Kruszewskiego, dowódcę 5 pułku Leg Twarczyńskiego. Zawieszenie stoi w związku ze zdarciem

tablic na koszarach im. Szeptyckiego a zmianą nazwy koszar na „Wolność im. Piłsudskiego“. Na skutek tego zawieszenia obowiązki I Dywizji Leg. objął tymczasowo w Wilnie komendant Obozn Warownego generał brygad Pożarski, którego znowu zastępuje pułkownik Panewski

Działanie policji politycznej w Wilnie.

Wilno, 26. XI. (Tel. wł.) Do Wilna przybył inspektor policji politycznej Czarski; z nim razem przybyły podobno dwie brygady policji wywiadowczej.

Jak mówią, przyjazd stoi w związku z zajściami w „Dzienniku Wileńskim“.

Urlop generała Sikorskiego.

Warszawa, 26. XI. (A. W.) Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych generał Majewski, udzielił byłemu ministrowi Sikorskiemu 3-miesięcznego urlopu

tj. do końca tego roku i przyszłego. Wraz z gen. korskim otrzymali urlop jego adiutant pułkownik Kukowski i oficer do zleceń pułkownik Bierocki.

Odznaczenie posła Witosa.

Warszawa, 26. XI. 25. (A. W.) Posel czeski w Warszawie Flieder w towarzystwie posła polskiego

w Pradze Lasockiego wręczył wczoraj posłowi Witosowi insygnia wielkiej wstęgi czeskiego orderu Lwa.

Akt wielkiej doniosłości państwowej.

Utworzenie gabinetu koalicyjnego wzmocni znaczenie międzynarodowe Polski.

Genewa, 25. 11. Pat. Zarówno w miarodajnych kołach sekretariatu Ligi Narodów, jak i wśród przedstawicieli prasy europejskiej i amerykańskiej, akrelytowanych przy Lidze Narodów, utworzenie gabinetu koa-

licyjnego przez min. Skrzyńskiego i pod jego kierownictwem uważane jest za akt wielkiej doniosłości państwowej, który niewątpliwie wzmocni znaczenie i pozycję międzynarodowe Polski.

Turcja przygotowuje się do wojny.

W oczekiwaniu niepomyślnego wyniku rozstrzygnięcia Ligi Narodów w sprawie Mossulu.

Londyn, (AW). Korespondent „Morning Post“ donosi z Konstantynopola, iż Turcja w oczekiwaniu nieomyślnego wyniku rozstrzygnięcia Ligi Narodów w sprawie Mossulu czyni gorączkowe przygotowania wojenne. Co kilka dni do portów tureckich przybywają nowe

transporty broni i amunicji z Europy. W oddziałach stojących nad granicą odbywa się ścisła inspekcja i zarządzono ostre porządki. Turcy zamierzają najwidoczniej niezastępowanie się do orzeczenia Ligi Narodów, jeżeli ta wypadnie wbrew interesom tureckim.

We Francji socjaliści chcą objąć kierownictwo polityczne państwa.

Doumer rzekł się misji a Herriot podjął się utworzenia gabinetu.

Paryż 25. 11. PAT. Jak wynika z rozmaitych interpretacji oświadczeń mówców na południowym zbraniu grupy socjalistycznej, socjaliści zamierzają odtąd ująć rzeeczywiście w swe ręce kierownictwo polityczne państwa i domagają się, aby rządy, które od czasu ostatnich wyborów spoczywały w rękach radykałów socjalistów, przeszły obecnie do nich.

Paryż 25. 11. PAT. Godz. 18. 20, Doumer rzekł się misji tworzenia gabinetu

Paryż 25. 11. PAT. Godz. 20.15 W związku z odmową Doumera w kołach politycznych przewdują możliwość powstania gabinetu pod przewodnictwem Herriota z udziałem radykałów, nie biorących poprzednio udziału w kartelu lewicowym

Paryż 25. 11. PAT. Godz. 21,10. Prezydent Doumergue wezwał do siebie Herriota.

Paryż 25 11. PAT. Godz. 22. Herriot przyjął misję tworzenia gabinetu.

Zawodna próba teroru w Poznaniu.

Telefoniczne pogróżki pod adresem redakcji.

Poznań, 25. 11. (tel. wł.) Dział około godziny 1 po południu jakiś osobnik podający się za podpułkownika zwrócił się telefonicznie do redakcji „Gazety Powszechnej“ z żądaniem, aby cofnęła owe określenie pod adresem oficerów napadu bandyckiego na posła i redaktora („Warszawianki“) Strońskiego. Osobnik ów, którego nazwiska nie zdołano przez telefon zrozumieć groził, że

w razie nie uwzględnienia jego żądania przez redakcję, staną współpracownicy jej pobici. Red. „Gaz. Powsz.“ zaznacza na dziś numer (z datą jutrzejszą), że żadne pogróżki nie zdołają jej nakłonić do odstąpienia od swych przekonań, które uważa z interesem państwa i praworządności.

Czy i kto z nich skłamał?

Jeszcze echa pielgrzymki piłsudeczyków do Sulejówka.

Dzienniki donoszą, że gen. Dreszer, którego znana mowa w Sulejówku wywołała w kraju powszechne oburzenie, zgłaszał się trzykrotnie u b. ministra Sikorskiego do raportu, ale nie został przyjęty. W związku z tem kolportuje się wiadomość, jakoby gen. Dreszer zamierzał wobec gen. Sikorskiego sprostować tekst swej mowy, błędnie podanej przez adjutanturę p

Piłsudskiego. Gen. Dreszer miał — według tych wersji — powiedzieć, iż oficerowie ofiarują „zaprawione w bojach szable Ojczyźnie“. Tymczasem z komunikatu wynikałoby, że oficerowie ci przynoszą szablę p. Piłsudskiemu...

Notujemy tę wersję, nie mogąc sprawdzić o ile odpowiada prawdzie.

— Delegat Gdańska w Radzie Portu kupiec Braema z powodu choroby podał si edo dymisji. Na jego miejsce wybrany został kupiec p. Kisewetter.

— Minister Benesz wyjeżdża do Londynu w czwartek, ponieważ rząd angielski wyraził życzenie, by delegaci byli w Londynie w sobotę lub najdalej w niedzielę.

O ziomkach Hindenburga i Denkego.

Dyskusja w Londynie na temat ludożerstwa niemieckiego.

Na onegdajszym posiedzeniu (dnia 24 bm.) angielskiej Izby gmin złożył ang. minister wojny Worthington Evans oświadczenie w sprawie zarzutów, oskarżających Niemcy o przerabianie ciał poległych żołnierzy na konserwy mięsne. Minister wojny oświadczył, iż dzisiaj z wielkim trudem jedynie możnaby wykryć źródło, którego wiadomość ta wyszła. Oświadczenie że Niemcy urządzili fabryki dla konserwowania ciał poległych, opublikowane zostało po raz pierwszy w kwietniu r. 1917 w 2 pismach niemieckich i belgijskich, które ukazały się we Francji i w Holandji. Wiadomość tę rozszerzyła

prasa angielska. W krótki czas potem zdobyto we Francji niemiecki rozkaz pułkowy, który zawierał instrukcje w sprawie odstawiania martwych ciał. Rozkaz przesłano angielskiemu ministerstwu wojny, które po szegółowym rozważaniu sprawy oddało go do opublikowania. Tekst rozkazu był tego rodzaju, że wydawał się w ministerstwie wojny wy-tarczającym dowodem w tej sprawie. W końcu oświadczył minister wojny, iż obecnie może służyć jedynie informacjami, które znajdują się w posiadaniu władz.

Rząd irlandzki chce zerwać stosunki z Anglią.

Londyn, 24. 11. Gabinet irlandzki zebrał się w dniu 23 bm. wieczorem i obradował do północy. Tematem obrad były ostatnie wypadki polityczne. Naogół panuje tu przekonanie, że zanosí się na kryzys gabinetowy. W Dublinie obiega pogłoska, że cały gabinet poda się do dymisji. Z drugiej jednak strony krąży pogłoski, że prezydent Cosgrave zażąda tylko dymisji prof. Mac Neda.

między Irlandją a Ulsterem. Według telegramu z Dublina, rząd irlandzki zamierza zerwać stosunki z Anglią i objąć samoobronę wybrzeży Irlandji za pomocą krażowników. łodzi podwodnych, min itp. W Londynie panuje przekonanie, że dopiero Rada koronna zadecyduje, czy zdekompletowana przez ustąpienie Mac Nella komisja będzie jeszcze kompetentną do rozstrzygnięcia kwestji granicznej, w Dublinie natomiast uważa się komisję już za nieistniejącą.

Uznanie prefekturatu Anglii nad krajem Wahabitów.

Wiedeń, 25. 11. (Pat.) „Neue Freie Presse“ donosi z Jerozolimy: Z kół miarodajnych donoszą o sensacyjnej treści układ, zawartego między Klaytonem a Ibn Seudem, według którego to układu Ibn Seud uznał prefekturą Anglii nad krajem wahabitów oraz wyłączne

prawo Anglii do reprezentowania pewnych interesów wahabitów wobec zagranicy. Londyn, 25. 11. (Pat.) „Daily Telegraph“ donosi, że wczoraj nadeszło potwierdzenie wiadomości o zawarciu Medyny przez wojska wahabitów pod przewodnictwem Ibn Seuda.

Napad na pociąg w pełnym biegu.

Belgrad, (CEPS). W tych dniach miał miejsce wypadek śmiałego napadu na pociąg pasażerski w pobliżu Zagrzebia. Napad ten wywołał tem większą sensację, że jest to wypadek odosobniony, ponieważ w Kroacji podobne napady należą do rzadkości. Bandyci

przedstawszy się do pociągu weszli do wozu towarowego i zaczęli wyrzucać paczki z manufakturą. Domiergdy jedna z wyrzuconych skrzyń spowodowała wykolejenie się i wstrzymanie pociągu, bandyci mniemając, że zostali zauważeni, wyskoczyli z pociągu i zbiegli.

Sto osób zginęło podczas powodzi.

Paryż, 25. 11. (Pat.) „Echo de Paris“ donosi z Aten, iż gwałtowna powódź zniszczyła w mieście sze-

reg domów. Panuje obawa, iż podczas powodzi około 100 osób poniosło śmierć.

Samolot wpadł w morze.

Honolulu, 25. 11. (Pat.) Amerykański samolot wojskowy typu „Martins“ spadł w morze z wysokości 500 stóp. Przyczyną wypadku było nagłe zapalenie się

silnika. Dwóch lotników zginęło w morzu, dwóch innych uratowano.

Znowu fałszerstwa złotych.

W Warszawie aresztowano 4 osoby.

Warszawa, 26. 11. (A.W.) W dniu wczorajszym zatrzymano tutaj 4 osoby, w związku z dochodzeniami

w sprawie fałszerzy banknotów 20-to i 50-cio złotych. Dalsze aresztowania trwają.

Zakochani.

Komedja w 3 aktach Caillaveta i Floursa.

Właściwie wysłuchawszy tej pięknej i pouczającej sztuki, wychodzi się z teatru z tem przekonaniem, że nie ma ważniejszej sprawy na całym świecie, której poświęcić się uczywiej człowiek poświęcić, jak sprawie małżeństwa.

Miałem kiedyś znajomego, który poważnie zastanawiał się, dlaczego we wszystkich komedjach i sztukach całej literatury scenicznej nie zajmują się niczem innem, ale to dosłownie niczem innem — tylko sprawami miłosnym Jegó i Jej. Tej najpiękniejszej, najuczciwszej jedynej, wymarzonej i tak dalej w ten deseń. Dlaczego naprzykład zamiast zająć się studjum życia bohatera w okresie jego zakochania, czy zbijania baków — zajmuje się właśnie okresem zupełnego załamania władz umysłowych i fizycznych, kiedy to bohater się zakochuje.

Mój znajomy począł się buntować, mieliśmy nawet założyć spółkę dla pisania w wielkiej ilości dramatów bez erotycznych powikłań. Ale cóż piękne i pozytywne projekty pelzną jak zwykle, na niczem... mój znajomy już w trzecim miesiącu był po ślubie, a ja zostałam ze swemi pomysłami sam na pastwę ponurych rozmyślań.

Proszę się na mnie nie gniewać szanowna i piękna czytelniczko, że śmieiem dotykać tak bardzo nietykanych tematów i godnych jedynie pióra takiej artystki jak np. p. Mnieszówna Helena — ale ostatecznie po wysłuchaniu czwartej w tem sezonie sztuki panów Caillaveta i Floursa, dojść można do jeszcze gorszych wniosków, o którym chętnym mogę powiedzieć tylko prywatnie

Proszę sobie tylko przedstawić. Ta przemila spółka autorska całą swoją twórczością chce udowodnić, że przecież absurdem są wszystkie inne tematy, ba, już nawet nie tematy, ale choćby epizody i tylko wyłącznie przedstawiają nam w różnych odcieniach tą samą historię: P. X musi wyjść za p. Y, ale aby to nieuszło uwadze publicznej, to co zwykle odbywa się mniej więcej w środowisku ciotek, starych wuiów i t. d. z tego się robi trzy długie akty, z kilku mniej więcej udatnymi dowcipami.

Ależ tak, niech się najwięcej kojarzy par we Francji, gdzie przecież panuje chroniczny brak obywateli, ale o tem nie potrzeba opowiadać w Polsce, gdzie jest sporo swoich kłopotów, z których można od biedy narzasać się do woli.

Wczoraj w sali teatralnej zupełnie zimnej (!) wysłuchaliśmy znowu jednego takiego opowiadania, po którego zakończeniu zapytaliśmy się, co nas wgruncie rzeczy cała ta historia obchodzi.

Trzeba bezstronnie jednak przyznać, że robota sceniczna, jak zawsze u tych francuskich mistrzów, świetna, ten sam mało zabawny akt pierwszy, te same banalnie zabawne sceny w aktach następnych, ten sam finał, te same nikłe brawa, bardzo niecieknie zebranej publiczności.

Cóż może chcieć autor francuski od polskiego widza. Chyba nie zrozumienia i zespolenia się z „duczem“ sztuki — bo w tym poczewnym stylowym obrazku, tak charakterystycznym dla bulwarowej publiczności paryskiej, wcale sztuki nie ma, jest tylko mniej więcej trochę z żonglerstwa dobrego rzemieślnika.

Zresztą, co tu obwiać w bawelnę: to, co z okazji „Papy“ ostatnio, a przedtem „Codziennic o piątek“ i tych innych sztuk francuskich powiedziałem powtórzam teraz, bo doprawdy, to co mógłbym innego o tem powiedzieć, tego by nasi czytelnicy nie chcieli słuchać, a to, co może by im się podobało — szkoda pisać — a gdzież wina w tem wszystkim — naturalnie w repertuarze. Niema chyba nudniejszej pracy, jak pisanie recenzji teatralnych z teatru grudziądzkiego. Właściwie jest to zupełnie teatr francuski, dwie podaj polskie sztuki. Wprawdzie jestem mile usposobiony dla niebieskich „kepi“, ale jako dziennikarz polski, z polskiego teatru piszący recenzje, mogę chyba domagać się żeby na jakie dwie sztuki zagraniczone dało jedną polską. Zaraz oblicze moich rozmyślań się ożywi, a czytelnicy, czytający feljeton teatralny (związawsza ci, co nie chodzi chronicznie do teatru) zacząją lepiej trawić, ile że niema panie lepszej recepty na trawienie, jak panie tego feljeton. To nie to co sprawozdanie ze sejmu, albo artykuł wstępny, a co naigorsze to te tytuły telegramów nie panie po obiedzie tego się nie czyta, to zaburza jasność myśli.

A teraz pomówmy o znaczeniu praktycznem tej naszej wczorajszej premiery. Jeśli się kto chce dobrze zabawić, szczerze uśmieć, zapomnieć o zmianach gabinetowych i ekspozycjach ministrów skarbu — niech czemprędzej idzie na przedstawienie „Zakochanych“. Związsza dziewczęta, które czują, że czas ich się zbliża, powinny czemprędzej na tę komedję pójść, związsza, że

PARTJA LIBERALÓW PRZECHODZI DO FASZYSTÓW.

Sekcje włoskiej partji liberalnej w różnych miastach w dalszym ciągu uchwalają rezolucje, wypowiadające się za przejściem do partji faszystów. Tem samem senatorowie i deputowani, z partji liberalnej przejdą oficjalnie do partji faszystowskiej.

Wśród sekcji, które wypowiedziały się ostatnio za przejściem na stronę faszystów, wymienić należy sekcję Florencji, Medjolanu i Ancony. Wszędzie podobne rezolucje uchwalane są wśród entuzjastycznych okrzyków na cześć króla i Mussoliniego.

KOMUNIZM W AFRYCE.

„Morning Post“ z dnia 10 bm. podaje korespondencję z Johannesburgu, która donosi o wzmożonej propagandzie komunistycznej wśród czarnych obywateli republiki południowo-afrykańskiej.

Propaganda ta znalazła wyraz nie tylko w mowach wygłoszonych podczas niedawnej wizyty następcy tronu angielskiego, ale również podczas objazdu premiera południowo-afrykańskiego, generała Hertzoga, któremu przedstawiciel związków murzyńskich Pelem w dobitny i graniczny sposób, impertynencją, wypowiedział zapatrywanie się mas murzyńskich na politykę angielską w Afryce Południowej, porównując sposób traktowania robotników zarówno białych, czy czarnych, do niewolnictwa, które prędzej czy później musi być przełamane przez komunistyczną rewolucję.

Bilet do kina

nie jest tańszy od

Biblioteki Wesółych Opowieści

która za 4 zł 50 gr kwartalnie daje 9 dużych książek i 9 dodatków ilustrowanych.

Półrocznie (18 tomów) — 8 złotych, rocznie (36 tomów) — 18 złotych.

Prenumeratę wpłacać należy na konto P. K. O. N. 12.155 lub przekazem pocztowym pod adr.:

»Biblioteka Wesółych Opowieści«

Warszawa, ulica Grzybowska nr. 11.

rury kaloryferów będą już dziś dobrze funkcjonowała i będzie ciepło, miło, zacisznie, a to sztuka naszych aliantów politycznych, zapomni się o jej pochodzeniu ludzkiem.

Aktorzy? Poza tem, że prawie we wszystkich przedstawieniach występują zawsze ci sami, w niezmienionych rolach, grali znakomicie. Naprawdę znakomicie.

Wśród dekoracji dość pomyslowych, wypełnia p. Pi-szerówna swoją osobą trzy akty. Widzimy ją w różnych kostiumach i różnych minach, z którymi tej często było do twarzy. P. Seibor, z wyjątkiem tego, że jest bardzo młodym aktorem i potrzebuje twardej reżyserskiej ręki, był bardzo sympatyczny, w niewdzięcznej roli amanta, który তোżby... P. Dąbrowski kapitalny, choć w roli przez autorów zbytby kilkoma pominięto i nie posiada ani dostatecznego scenicznego uzasadnienia. Św etym w charakterystycznej roli był p. Chmurkowski, dalej p. Cybulski i p. Mergel.

Kwestji z Hamleta: — Być albo nie być, nadała p. Elektorowiczowa nowego ciepła i nową interpretację. W tej roli wogóle opuła się ta artystka bardzo dobrze. W drobnych rolkach pp. Wiesławska, Sobotkowska, Głogowska i Panek dopełniali całości.

Reżyserja p. Dąbrowskiego bardzo staranna.

Dwie sprawy do dyrekcji teatru. Jeśli się na drugi raz rura od kaloryferu zepsuje będzie na sali zimno, nie trzeba wydawać tak nieładnych przepisów, aby widz nie mógł sobie przynieść na salę płazca. Proszę się chwile nadtem dobrze zastanowić. Jak takie traktowanie spraw może wpłynąć na publiczność. Druga rzecz to program. Zjednoczone teatry wydają programy zeszytowe raz na przeciąg dłuższego czasu Ślicznie. Lecz wszystkie sztuki już zostały „wygrane“ więc dalejże dolepić do każdej premiery mała kartka z programem, czyli, że widz kupuje na każdej nowej sztuce tę samą książeczkę z programami za 60 groszy z małą karteczką, która warta najwyżej dwa grosze. Gdzież logika? Przecież przechodzimy ostry kryzys finansowy nie wolno rwać w bioto pieńdęzy.

Nzer-szeń.

Dziś o godz. 2¹⁰ popołudniu, po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, wydarła nam śmierć nieubлагana, z woli Bożej, na droższą nam w świecie istotę, nadewszystko ukochanego męża i najtroskliwszego tatusia, opatrzzonego kilkakrotnie Sakramentami św.

Ś. P.

D-ra med. Franciszka Górskiego

W ciężkim smutku pogrążona

Żona z synkiem i córeczką.

Wąbrzeźno, dnia 25-go listopada 1925 r.

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 1-go grudnia 1925 r., o godzinie 10-tej z domu żałoby.

Osobnych uwiadomień nie wysyła się.

[5036]

Obwieszczenia urzędowe władz miejskich.
Według prawa prasowego odpowiada za dział niniejszy nadszerektora miejski Damazy Rasakowski w Grudziądzu.

Posiedzenie Rady Miejskiej w poniedziałek, dnia 30-go listopada 1925 r. o godzinie 5-tej popołudniu.

PORZĄDEK OBRAD:

1. Uchwalenie preliminarzy budżetowych na rok 1926 Wydziałów I—XXVI Administracji nadzwyczajnej i Miejskiej Kasy Oszczędności.
2. Uchwalenie dodatku komunalnego do państw. podatku od nieruchomości.
3. Zmiana § 4 statutu o poborze podatku od pań.
4. Ustalenie norm procentowych komunalnego podatku od lokali na rok 1926.

Na posiedzenie zaprasza uprzejmie. [49 4] Grudziądz, dnia 26 listopada 1925 r.

Przewodniczący Rady Miejskiej
(—) Szychowski.

Obwieszczenie.

Na podstawie art. 22 ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dn. 23. V. 1924 r. (Dz. Ust. nr. 61, poz. 609) wzywa się wszystkich obywateli Państwa Polskiego płci męskiej, którzy w bieżącym roku kończą 20 rok życia, tj. urodzili się 1905 r. i zamieszkują stale na terenie miasta Grudziądza do zgłaszania się do spisu poborowych z dokumentami (wykaz osobisty lub netryki urodzenia) w Magistracie Ratusz 1, pokój 28, w godzinach urzędowych od godz. 8 do 14

Powyższemu obowiązkowi podlegają również mężczyźni w wieku poborowym od 21 do 23 lat, którzy dotychczas do spisu poborowych się nie zgłosili względnie nie stawali przed Komisją poborową.

Osoby, przebywające w Grudziądzu, które nie mają stałego miejsca zamieszkania, powinny się również zgłosić do spisu w tut. Magistracie.

Nieobecnych w mieście Grudziądzu tj. kto przebywa chwilowo poza terenem miasta Grudziądza lub znajduje się w szpitalu albo w więzieniu, zgłaszać zobowiązani są ich rodzice albo osoby miejsce rodziców prawnie zastępujące, o ile tu zamieszkują.

Spis poborowych będzie się odbywał w następującym porządku:

we wtorek, dn. 1 grudnia hr. głoska A—E	w środę " 2 " " " " F—K
w czwartek " 3 " " " " L—N	w piątek " 4 " " " " O—S
w sobotę " 5 " " " " T—Z	

Osoby, które powyższemu wezwaniu zadość nie uczynią, ulegną karze grzywny do 500 zł lub aresztu do sześciu tygodni albo obu karom łącznie. 4927

Grudziądz, dnia 25 listopada 1925 r.
Prezydent miasta
(—) Włodk.

Popołudniowe, żeńskie komplety

prawdzi. gymnastyki rytmicznej i umuzykalnienia, według metody J. Dalcroze'a, rozpocznie się dla młodszych i starszych dnia 1. XII. br. Cel: osiągnięcie dla jejnych zrównow. rozrywk., pogody ducha, dla innych zgrabności, dobrego układu, poczucie piękna i wreszcie praktycznych korzyści. Grupy będą odpowiednio harmonijnie dobrane. Iszy kurs do 1 lipca 26 r. Oplata niską, mies. zgóry. Zapisy w prywatną szkołę, ulica Młyńska 27, od dnia 26 XI do 1. XII br., w godzinach 10—1 i 3—4 popołudniu. [4917]

Przedsiębiorstwo fabryczne, dające duże zyski, poszukuje

WSPÓLNIAKA
w celu rozszerzenia takiego z kapitałem 5—8000 złotych. Ołerty do Głosu Pomorskiego pod nr. 4932.

Gospodarka świetlna
traktuje oświetlenie jako czynnik ekonomiczny i zwalcza błędne mniemanie o świetle elektrycznym jako luksusie, wymaga raczej od każdego, aby wyzyskał racjonalnie wszelkie właściwości światła tak gospodarczo, jak i kulturalnie.
Nasze ogłoszenia będą poruszały sprawy dotyczące tej dziedzin.

POLSKA ŻARÓWKA OSRAM S.A.

Licytacja sądowa.

Dnia 28 listopada br., o godz. 10-ta, przed południem sprzedam w drodze licytacji sądowej, za natychmiastową zapłatą: amwalikę, obudowaną do łożel z dwiema mocnemi szafkami 44 płyty do gramofonu, szafkę szklaną, dwa bufety kolonijane lustro z podstawą, płaszcz wojskowy, frak, kapelus (cyfender) i różne inne przedmioty. Miejsce sprzedaży: ulica Nadgórska 68. Jaranowski, kom. sądowy.

Licytacja przymusowa

W sobotę, dnia 28 listopada b. r., o godzinie 13-tej, sprzedawać będę w drodze licytacji przymusowej najwiecej daćemu za natychmiastową zapłatą w Rybnikowce, stacja kolejowa Twarda Góra: 4930
157 owiec, 11 krów, 20 jalewic, 2 świnie, bryczkę parokonną, bryczkę jednokonną, 5 żrebaków.
(—) Miszewski komornik sądowy w Nowem

Fabryka Czekolady KASZUB

w Grudziądzu, ulica J. Wybickiego nr. 46
poleca w w elkim wyborze na natchodzące Święta:
Czekoladki, pralinki deserowe, marmoladki, wafle, torty, owoce świąteczne itp. Hurtownie i detalcznie. — Sk ad fabryczny: róg ul. Solnej i Wybickiego. Najtaniej bo z własnej fabryki. Wyroby pierwszorzędné.
Prosimy się przekonać! [4934]

Baczność!

Skórki zające, tchórze, kunie, lisie, skóry surowe każdego rodzaju, stare zelazo, metale, kupuje i płaci ceny najwyższe.
A. Nadersohn
Mickiewicza 19 naprzeciw Gazowni Miejskiej.

Zguby

Przybłąkał wilk. Dość młody. Dość r. Lipowa 90, IIII.
Białą wełn. rękawiczkę danąską zgubio o wórode w kinie Apollo. Uprasz się o zwrot w Adm Głosu Pomorski. [4932]

Dziś i dni następne wielki szlagier sezonu p. t.:

»O czem marzą kobiety«

dramat erotyczny w 6 aktach. Opowieść o pięknych kobietach i ciętowych perłach. W rol gl gw azda czołowa ekranów świata **BETTY BLYTHE**
Ponadto komedia Foxa **»POLOWANIE NA ŻONĘ«**
w 2 aktach pod tytułem **»WIELKI KONCERT POPULARNY«**
W niedzielę, o godz. 2 popoł. wielkie przedstaw. dla dzieci i młods. Lot naskoko światu.

Kawiarnia WIELKOPOLANKA Restauracja

urządza dziś w czwar. **Wielki Koncert Wojskowy** orkiestry 64 p. p. pod bat. Malmorowicza
Początek o godz. 6-tej wieczorem.
Wstęp wolny
Jutro, w piątek, dnia 27. 11. 1925 r. dla zmiany **»WIELKI KONCERT POPULARNY«**
Ork estry składającej się z 10 muzyk. pod bat. kapelm. i komp. **Wacława Kaczmarska**
Baczność! W programie: „Marsz bojowy z bitwy pod Grunwaldem“ (z fanfarami) Pierwszy występ „Pily śpiwającej“ (Dotąd w Grudziądzu o eslyezanej!)
Wstęp wolny! Początek o godz. 6-tej. Uprzejmie zaprasza **St. Kowalezyk**

Kupę intro damskie sukowe (s lowe) za gotówkę Zgl. Głos Pom. 5022p

Poszuk. dzierzawy GOSPODARSIWA

60—150 morg dobrej ziemi. Teofil Behrendt, rudziadz. ul. Mickiewicza 26

Skład

do wydzierżawienia nadający się na zakład krawiecki lub inny interes. Wiadomość: Chelminska 10 5043p

Moż. czki 5—10.000 złotych na przebiegową stani i domu mieszkalnego na gospodarstwo 150 morg i kl. ziemi, na krótszy lub dłuższy czas. Ołerty do Głosu Pom. nr. 5025p

Ogólny brak gotówki

zmusza nas duże zapasy ubiorów, bielizny itp. sprzedać niżej ceny kosztu, dopóki zapas starczy
Szmechel i Rozner Sp. Akc. Grudziądz, Wybickiego 2-4

Posady Agent

do sprzedaży artykułu pierwszej potrzeby na pensję i prowizję. Zgłoszenia do „Par“ Grudziądz. [4922]
Początkująca siła w osobie 19 to letniej panienci, pragnie założyć posadę kasjerki względnie ekspedjentki w polskiej uczciwej firmie. Oł do Gł. Pom nr 5031 p z
Potrzebna **służąca** tylko z dobrem świadectwami. **A. Czapliski** Chelminska 26.
STARSZĄ OSOBĘ która zdolna jest prowadzić male domostwo poszukują. Zgl. natchm. ul. Tuszeńska Grobla 24. II p. prawo.
Różne
Poszukuję **SKŁADU** w śródmieściu. Zgl. do Głosu Pom. nr. 5030p
Na kino wedrowe poszukuje się wspólnika. Oferty do Głosu Pomorski. pod nr. 5048 p m
Krawcowa z długoletnią praktyką poszuk. posady Łask. zgl. do Gł. Pom. nr 5049 p. m.
Poszukuję **szyciela**, reperaturacji w domach prywatnych. Solna 14, II pr. 51

Izba Przemysłowo-Handlowa Grudziądzko-Starogardzka rozpisuje

KONKURS na posadę korespondentki

przy równoczesnej zupełnej znajomości pisania na maszynie i stenografii w języku polskim i niemieckim. Pożądana jest również znajomość języka francuskiego. Kandydatki na tę posadę, wakującą od dnia 1. I. 1926 r., zechcą nadać zgłoszenia pisemne, zawierające dokładny życiorys, oraz odpisy świadectw najpóźniej do dnia 15 grudnia 1925 r. na ręce Dyrektora Izby Przemysłowo-Handlowej Grudziądzko-Starogardzkiej, w Grudziądzu, ulica Lipowa nr. 31. [4928]

Mieszkania

Matężest bezdziet. szuka 3-4 pokoj. mieszkania wprost od gospodarza. Roczny czynsz płacę z góry. Zgłosz. „Nasz Sklep“ Sienkiewicza 8, tel. 173

Gustownie

umeblowany pokój z osobnym wejściem jeżeli możliwe na górnym piętrze. Zgl. do Gł. Pomorskiego pod nr. 5039 p m

OFICER

poszukuje 3-4 pokoi umebl. z osobnym wejściem jeżeli możliwe na górnym piętrze. Zgl. do Gł. Pomorskiego pod nr. 5039 p m

Pokój umebl.

dla 1 lub 2 osób od 1. XII. 1925. Trynkowa 14, I piętro [5037p

Pokój umebl.

dla 1. XII. do wyn. ul. 3-go Maja 37, I piętro lowo [5035p